

har været optaget i de nordiske Luftfartslove. Et hermed stemmende Lovudkast blev udarbejdet i dansk, finsk og svensk Affattelse. Derimod indskrænkede den norske delegerede sig til i det norske Lovudkast at optage Konventionens Ansvarsbestemmelser, dog at Udkastet, for saa vidt angaar international Luftbefordring, indeholder Hjemmel for Kongen til at udfærdige yderligere Forskrifter.

Ministeriet kunde tiltræde det af de delegerede udarbejdede Udkast til Lov om Befordring med Luftfartøj med den Ændring, at de i Konventionens Art. 22 i *Guldverdi* angivne maksimale Erstatningsbeløb kun skulde komme til Anvendelse i den internationale Luftbefordring, og det af Ministeren fremsatte Lovforslag gennemførtes — med en formel Ændring angaaende Lovens Omraade — enstemmigt i begge Ting.

Lovens *Anvendelsesomraade* er bestemt i §§ 1 og 2 (jfr. § 33). Loven gælder herefter Befordring med Luftfartøj af *rejsende, Rejsegods eller Gods*, naar Befordringen udføres *mod Betaling*. Udføres Befordringen af et *Lufttrafikforetagende*, kommer Loven ligeledes til Anvendelse, selv om Befordringen er vederlagsfri. Derimod finder den *ikke* Anvendelse paa Luftbefordring, der udføres i Henhold til internationale Postoverenskomster, ej heller paa Befordring, der udføres af et Lufttrafikforetagende som første Forsøg med Henblik paa Oprettelse af en regelmæssig Luftrute, eller paa Befordring, der udføres under usædvanlige Forhold og falder uden for normal Udøvelse af Lufttrafik.

I øvrigt samler Lovens Bestemmelser sig væsentlig om to Hovedemner: *Befordringsdokumenter* og *Befordringsansvar*.

Bestemmelserne om *Befordringsdokumenter* svarer i det store og hele til, hvad der gælder ved *Jernbanebefordring*, idet der gives detaillerede Regler om *Billet* (§ 3), *Rejsegodsbevis* (§ 4) og *Luftfragtbrev* (§§ 5—11) og i Forbindelse dermed om *Ret til at raade over Godset og Udlevering af Godset* (§§ 12—16).

Hvad *Befordringsansvaret* ved Luftbefordring angaar, paalægges der i § 36 i Luftfartsloven af 1923 Ejeren af Luftfartøjet Pligt til at erstatte Skade, der som Følge af Fartøjets Benyttelse til Luftfart sker paa Person eller Ting *uden for Fartøjet*, saaledes at Ansvaret kun bortfalder, hvis det oplyses, at den skadelidte selv ved Forsæt eller grov Uagtsomhed har hidført Skaden. Derimod har man hidtil i dansk